

prima instanță: Sv. Ghercavii
instanța de apel: Al. Gheorghieș, A. Toderaș, A. Albu

dosarul nr. 2ra-1865/17

Î N C H E I E R E

01 noiembrie 2017

mun. Chișinău

Colegiul civil, comercial și de contencios administrativ
al Curții Supreme de Justiție

în componență:

Președintele completului, judecătorul Luiza Gafton

Judecătorii

Dumitru Mardari, Mariana Pitic

examinând chestiunea privind admisibilitatea recursului declarat de către Ivan Carlateanu și reprezentantul acestuia, avocatul Eduard Ceornea,

în cauza civilă la cererea de chemare în judecată a Societății pe acțiuni „Moldtelecom” împotriva lui Ivan Carlateanu cu privire la repararea prejudiciului,

împotriva deciziei Curții de Apel Bălți din 11 aprilie 2017, prin care a fost respins apelul declarat de Ivan Carlateanu, admis apelul declarat de Societatea pe acțiuni „Moldtelecom”, modificată hotărârea Judecătoriei Bălți și hotărârea suplimentară din 29 ianuarie 2016 în partea reparării prejudiciului material și încasării taxei de stat, iar în rest hotărârile au fost menținute,

c o n s t a t ă :

La 27 aprilie 2015, SA „Moldtelecom” a depus cerere de chemare în judecată împotriva lui Ivan Carlateanu cu privire la repararea prejudiciului.

În motivarea acțiunii reclamanta a indicat că, la data de 14 noiembrie 2013, pârâțul aflându-se pe str. Turghenev, 1, or. Bălți, a sustras de pe pilonii SA „Moldtelecom” 60 metri de cablu de comunicații electronice de tipul TPPppZP 100x2x0,4, la preț de 63,39 lei un metru, în valoare totală de 3 803,40 lei, iar pentru lichidarea deranjamentului pe liniile de cablu, compania a suportat cheltuieli materiale în sumă de 5 965,61 lei. Astfel, pârâțul i-a cauzat un prejudiciu material în sumă totală de 9769,01 lei.

Menționează că, la data de 12 ianuarie 2014, pârâțul aflându-se pe str. Cepaev, 88, or. Bălți a sustras de pe pilonii SA „Moldtelecom” 110 metri de cablu de comunicații electronice de tipul TPPppZP 30x2x0,4, la preț de 63,39 lei un metru și 60 metri de cablu de comunicații electronice de tipul TPPePZ 20x2x0,4, la preț de 13,15 lei un metru, în sumă totală de 2 576,5 lei, iar pentru înlocuirea cablului sustras a suportat cheltuieli în mărime de 5 418,80 lei, astfel, fiindu-i cauzat un prejudiciu material în sumă totală de 7 995,30 lei.

Invocă că, la data de 13 ianuarie 2014, pârâțul a sustras de pe str. M. Costin, 3, or. Bălți, 40 metri de cablu de comunicații electronice de tipul TPPppZP

100x2x0,4, de pe pilonii SA „Moldtelecom”, la preț de 28,34 lei un metru și 35 metri de cablu de comunicații electronice de tipul TPPePZ 10x2x0,4 la preț de 5,04 lei un metru, în valoare totală de 1 310 lei iar pentru înlocuirea cablului sustras a suportat cheltuieli în mărime de 4 885,14 lei, astfel, fiindu-i cauzat un prejudiciu material în sumă totală de 6195,14 lei.

Relevă că, la data de 06 februarie 2014, pârâtul a sustras de pe str. Bologna 166, or. Bălți, 43 metri de cablu de comunicații electronice de tipul KPV-VP 24x2x0,5, de pe pilonii SA „Moldtelecom”, la preț de 21,41 lei, în valoare totală de 920,63 lei, iar pentru înlocuirea cablului sustras a suportat cheltuieli în mărime de 1 892,63 lei, astfel, fiindu-i cauzat un prejudiciu material în sumă totală de 2 813,26 lei.

Susține că, tot la data de 06 februarie 2014, pârâtul a sustras și de pe str. Lesecico, 22, or. Bălți, 7 metri de cablu de comunicații electronice de tipul KPV-VP 24x2x0.5 de pe pilonii SA „Moldtelecom”, la preț de 21,41 lei un metru, în valoare totală de 149,87 lei, iar pentru înlocuirea cablului sustras a suportat cheltuieli în sumă de 658,57 lei, cauzându-i, astfel, un prejudiciu material în sumă totală de 808,44 lei.

Afirmă că, la data de 03 martie 2014, pârâtul a sustras de pe str. Ștefan cel Mare, 30, or. Bălți, 45 metri de cablu de comunicații electronice de tipul TPPppZP 50x2x0.4 de pe pilonii SA „Moldtelecom”, la preț de 16,44 lei un metru, în valoare totală de 739,80 lei, iar pentru înlocuirea cablului sustras a suportat cheltuieli în sumă de 2594,54 lei, cauzându-i, astfel, un prejudiciu material în sumă totală de 3 334,34 lei.

Declară că, tot, la data de 06 martie 2014, pârâtul a sustras de pe str. Belousov T. Vladimirescu, or. Bălți, 55 metri de cablu de comunicații electronice de tipul TPPppZP 50x2x0.4 de pe pilonii SA „Moldtelecom”, la preț de 20,31 lei un metru, în sumă totală de 1 117,05 lei, iar pentru înlocuirea cablului sustras a suportat cheltuieli în sumă de 3 179,06 lei, astfel, fiindu-i cauzat un prejudiciu material în sumă totală de 4 296,11 lei.

Susține că, prin acțiunile sale pârâtul i-a cauzat un prejudiciu material în valoare totală de 35 211,60 lei.

Menționează că, în cadrul examinării dosarului penal pârâtul fiind audiat în calitate de inculpat a declarat că, a sustras cablu de telecomunicații, ce aparține SA „Moldtelecom” din mun. Bălți de pe străzile Turgheniev nr. 1, Cepaev nr. 88, M. Costin nr. 3, Bulgară nr. 166, Lesecico nr. 22, Ștefan cel Mare nr. 30 și str. Belousov-T. Vladimirescu.

Notează că, reprezentantul părții vătămate SA „Moldtelecom” în cadrul dosarului penal a depus acțiune civilă, prin care a solicitat încasarea prejudiciului material cauzat în sumă de 35 211,60 lei, acțiunea civilă fiind admisă, urmând ca asupra cuantumului să se pronunțe instanța de judecată în ordinea procedurii civile.

Solicită încasarea din contul lui Ivan Carlateanu a sumei de 35 211,60 lei, cu titlu de prejudiciu material.

Prin hotărârea Judecătoriei Bălți din 29 ianuarie 2016 și hotărârea suplimentară din aceeași dată a fost admisă parțial acțiunea și au fost încasate din

contului lui Ivan Carlateanu în beneficiul SA „Moldtelecom” suma de 16 510,55 lei cu titlu de prejudiciu material și în beneficiul statului taxa de stat în mărime de 495,35 lei. În rest acțiunea a fost respinsă.

Prima instanță admitând parțial cerința privind repararea prejudiciului material și-a argumentat soluția constatând faptul că, prin sentința Judecătorei Bălți din 23 decembrie 2014, Ivan Carlatean a fost recunoscut vinovat de comiterea infracțiunii prevăzute de art. 186 alin. (4) din Codul penal și, anume, pe faptul sustragerii bunurilor ce îi aparțin SA „Moldtelecom”, iar conform informațiilor prezentate din registrul operațiilor, reclamantul a suportat cheltuieli pentru înlocuirea cablului sustras de către pârât în sumă de 16 510,55 lei.

Respingând cerința privind încasarea cheltuielilor suplimentare compuse din costul combustibilului utilizat pentru deplasarea echipei de muncitori la înlăturarea deranjamentului și a salariului achitat echipei de muncitori, prima instanță și-a argumentat concluzia reiterând că, reclamantul nu a prezentat probe ce confirmă că, muncitorii care au lucrat la înlăturarea deranjamentelor au fost recompensați suplimentar în afară de salariu plătit de angajator, la fel, nu a probat nici cheltuielile pentru combustibilul folosit.

Prin decizia Curții de Apel Bălți din 24 mai 2016 a fost respins apelul declarat de Ivan Carlateanu, admis apelul declarat de SA „Moldtelecom”, modificată hotărârea primei instanțe în partea încasării prejudiciului material și a taxei de stat, prin majorarea sumei dispuse spre încasare de la 16 510,55 lei până la 16 975,41 lei și a cuantumului taxei de stat încasată în beneficiul statului de la 495,35 lei până la 509,26 lei.

Prin decizia Curții Supreme de Justiție din 26 octombrie 2016 au fost admise recursurile declarate de Ivan Carlateanu și avocatul Eduard Ceornea, casată decizia instanței de apel cu restituirea cauzei spre rejudecare în instanța de apel în alt complet de judecată.

Prin decizia Curții de Apel Bălți din 11 aprilie 2017 a fost respins apelul declarat de Ivan Carlateanu, admis apelul declarat de SA „Moldtelecom”, modificată hotărârea primei instanțe și hotărârea suplimentară în partea încasării prejudiciului material și a taxei de stat, prin majorarea sumei dispuse spre încasare de la 16 510,55 lei până la 16 975,41 și a taxei de stat de la 495,35 lei până la 509,26 lei. În rest hotărârea a fost menținută.

Instanța de apel majorând suma prejudiciului material și-a argumentat concluzia reiterând că, prin sentința Judecătorei Bălți din 23 decembrie 2014 s-a stabilit că, prin acțiunile sale Ivan Carlateanu a adus un prejudiciu SA „Moldtelecom” în sumă de 35 211,60 lei, în această sumă fiind incluse cheltuielile pentru restabilirea cablului sustras de persoana vinovată, achitarea cheltuielilor de salarizare (a contribuțiilor de sociale și medicale) a angajaților SA „Moldtelecom”, care au contribuit la reinstalarea cablului sustras și cheltuielile de transport suportate în acest scop.

Totodată, instanța de apel a reținut faptul că, pe parcursul examinării cauzei SA „Moldtelecom” și-a micșorat cerințele solicitând încasarea prejudiciului material în sumă de 16 975,41 lei, iar odată ce, Ivan Carlatean a recunoscut vina în

comiterea infracțiunii și a fost stabilit prejudiciul cauzat, urmează a fi încasată suma solicitată, făcând trimitere la prevederile art. 121 și art. 123 alin. (3) din Codul penal.

La data de 25 iulie 2017, Ivan Carlateanu și reprezentantul acestuia, avocatul Eduard Ceornea au declarat recurs împotriva deciziei instanței de apel, solicitând admiterea recursului, casarea deciziei instanței de apel și remiterea cauzei spre rejudecare în instanța de apel.

În motivarea recursului a indicat că, nu este de acord cu decizia instanței de apel, deoarece au fost încălcate normele de drept material și, anume, nu a fost aplicată legea care urma a fi aplicată și a fost interpretată în mod eronat legea.

Consideră că, instanța de apel prin constatările și concluziile sale a încălcat principiul contradictorialității și egalității părților în proces, reglementat de art. 26 CPC.

Invocă că, instanța de apel acceptând înscrisurile prezentate de SA „Moldtelecom” și apreciindu-le drept probe ce poartă un caracter cert și veridic și concluzionând că, lipsesc temeiuri de respingere a acestora pe motivele indicate de apelantul Ivan Carlateanu, eronat a aplicat prevederile art. 118 al. (1) CPC, deoarece, anume reclamantul poartă sarcina probațiunii pretențiilor sale, iar în lipsa unor probe concludente și pertinente acțiunea acestuia urma să fie respinsă ca neîntemeiată, fără ca pârâtul să fie nevoit să prezinte probe, care ar demonstra contrariul.

Menționează că, instanța de apel în vederea aprecierii probelor prezentate de SA „Moldtelecom” și soluționării argumentelor expuse de apelanți, urma să aplice prevederile art. 117 alin. (1) și (2) din Codul fiscal și art. art. 18, 19 și 21 alin. (1) și (2) ale Legii contabilității nr. 426 din 04 aprilie 1995.

Invocă că, instanța de apel a reținut ca probe ce confirmă temeinicia pretențiilor SA „Moldtelecom”, facturile anexate la materialele cauzei, însă pretensele probe nu sunt facturi și nici alte documente justificate prevăzute de Legea contabilității sau Codul fiscal, mai mult, nu corespund după formă și conținut prevederilor legale enunțate, fiind niște extrase dintr-un program de evidență contabilă a căror date sunt confirmate doar prin ștampila intimatului, însă conform legislației în vigoare urmau a fi confirmate prin acte contabile primare și, anume, bonuri de plată, facturi fiscale de achiziție a materialelor (cablului, modulelor de montare, combustibil), acte care nu au fost prezentate.

La fel, susține că, prețurile materialelor pretins consumate de intimat, sunt indicate arbirtar, deoarece nu sunt confirmate prin concluzia specialistului de evaluare sau o expertiză merciologică.

Astfel, consideră că, calculul prezentat ca probă este dubios, mai mult, acesta nu corespunde normelor elementare de perfectare a actelor juridice/contabile, nu este indicată data perfectării iar unele acte nu sunt aprobate de conducătorul entității care le-a emis, deși prevăd vizarea respectivă.

Mai invocă că, în extrasele din registrul utilizării transportului, de asemenea, nu este indicată data perfectării acestuia și nu sunt aprobate, iar costul și cantitatea

motorinei pretins folosită la lucrările de lichidare a defecțiunilor, nu sunt confirmate prin acte contabile primare.

Relevă că, instanța de apel la constatarea valorii prejudiciului material cauzat SA „Moldtelecom” prin acțiunile lui Ivan Carlateanu a făcut referire la sentința Judecătorei Bălți din 23 decembrie 2014, dar în același timp, a omis constatările din decizia Colegiului penal al Curții de apel Bălți din 04 martie 2015 cu privire la faptul că, în prima instanță partea vătămată SA „Moldtelecom” a înaintat acțiune civilă în sumă de 35 211,60 lei, dintre care valoarea totală a cablului de telecomunicații sustras de inculpat constituie suma 10 617,25 lei, iar cheltuielile totale suportate pentru lichidarea deranjamentelor pe linii de cablu constituie suma de 24 594,35 lei. Întru justificarea cheltuielilor pentru lichidarea deranjamentului au fost prezentate listele calculelor cu privire la lichidarea deranjamentelor pe linii de cablu.

Totodată, Colegiul penal a stabilit că, listele și calculele din ele au fost efectuate de către angajații părții vătămate și nu de către un organ dezinteresat în cauza dată. În materialele cauzei nu se regăsește nici un calcul sau raport de expertiză al unei instituții independente, care ar evalua suma totală a cheltuielilor suportate de partea vătămată pentru lichidarea deranjamentelor pe liniile de cablu, ceea ce, la fel, face imposibilă admiterea acțiunii în suma indicată de partea vătămată. Cu atât mai mult că, partea apărării nu recunoaște total acțiunea înaintată iar inculpatul în ședința instanței de apel a explicat că, recunoaște acțiunea doar în limita costului cablului sustras, nefiind de acord cu suma cheltuielilor suportate pentru lichidarea deranjamentelor pe linii de cablu.

Din motivele sus indicate, Colegiul penal a respins cerințele privind admiterea acțiunii civile înaintate în partea încasării prejudiciului material în sumă totală de 35 211,60 lei, stabilind că asupra cuantumului despăgubirilor să se pronunțe instanța în procedură civilă.

Astfel, atenționează că, în cadrul examinării prezentei cauze, cerințele intimitei au fost bazate pe aceleași probe și, anume, liste și acte întocmite de către angajații SA „Moldtelecom”, lipsind careva probe obiective, pertinente și concludente referitor la valoarea prejudiciului și costul bunurilor utilizate/folosite de acesta la lichidarea deranjamentelor.

Prin referința depusă la data de 16 octombrie 2017 SA „Moldtelecom” a solicitat respingerea recursului și menținerea deciziei instanței de apel.

În conformitate cu art. 434 alin. (1) din Codul de procedură civilă, recursul se declară în termen de 2 luni de la data comunicării hotărârii sau deciziei integrale.

Completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție consideră că, recursul a fost declarat în termen, or, din materialele cauzei rezultă că, recurentul a recepționat copia deciziei instanței de apel la data de 26 mai 2017 (f. d. 82), iar cererea de recurs a fost depusă de către acesta la data de 25 iulie 2017 (f. d. 87).

Examinând temeiurile recursului în raport cu materialele cauzei civile, completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție consideră că, recursul este inadmisibil din următoarele motive.

În conformitate cu art. 432 din Codul de procedură civilă, părțile și alți participanți la proces sunt în drept să declare recurs în cazul în care se invocă încălcarea esențială sau aplicarea eronată a normelor de drept material sau a normelor de drept procedural.

Se consideră că normele de drept material au fost încălcate sau aplicate eronat în cazul în care instanța judecătorească:

- a) nu a aplicat legea care trebuia să fie aplicată;
- b) a aplicat o lege care nu trebuia să fie aplicată;
- c) a interpretat în mod eronat legea;
- d) a aplicat în mod eronat analogia legii sau analogia dreptului.

Se consideră că normele de drept procedural au fost încălcate sau aplicate eronat în cazul în care:

a) pricina a fost judecată de un judecător care nu avea dreptul să participe la judecarea ei;

b) pricina a fost judecată în absența unui participant la proces căruia nu i s-a comunicat locul, data și ora ședinței de judecată;

c) în judecarea pricinii au fost încălcate regulile privind limba de desfășurare a procesului;

d) instanța a soluționat problema drepturilor unor persoane care nu au fost implicate în proces;

e) în dosar lipsește procesul-verbal al ședinței de judecată;

f) hotărârea a fost pronunțată cu încălcarea competenței jurisdicționale.

Săvârșirea altor încălcări decât cele indicate la alin. (3) constituie temei de declarare a recursului doar în cazul și în măsura în care acestea au dus sau ar fi putut duce la soluționarea greșită a pricinii sau în cazul în care instanța de recurs consideră că aprecierea probelor de către instanța judecătorească a fost arbitrară, sau în cazul în care erorile comise au dus la încălcarea drepturilor și libertăților fundamentale ale omului.

Temeiurile prevăzute la alin. (3) se iau în considerare de către instanță din oficiu și în toate cazurile.

În conformitate cu art. 433 lit. a) din Codul de procedură civilă, cererea de recurs se consideră inadmisibilă în cazul în care recursul nu se încadrează în temeiurile prevăzute la art. 432 alin.(2), (3) și (4);

Completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție consideră că, recursul declarat de către Ivan Carlateanu și reprezentantul acestuia, avocatul Eduard Ceornea nu se încadrează în temeiurile prevăzute la art. 432 alin. (2), (3) și (4) CPC.

Prin urmare, argumentele invocate în recurs nu denotă încălcarea esențială sau aplicarea eronată a normelor de drept material sau a normelor de drept procedural de către instanța de apel, respectiv, nu constituie temei de casare a deciziei recurate.

Or, recursul exercitat conform secțiunii a II-a are caracter devolutiv numai asupra problemelor de drept material și procedural, verificându-se numai legalitatea deciziei, dar nu și temeinicia ei în fapt.

În acest context, completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție menționează și faptul că, procedura admisibilității constă în verificarea faptului dacă motivele invocate în recurs se încadrează în cele prevăzute în art. 432 alin. (2), (3) și (4) CPC.

Totodată, completul Colegiul civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție relevă că, conform jurisprudenței CEDO, recursurile trebuie să fie efective, adică să fie capabile să ofere îndreptarea situației prezentate în cerere, la fel recursul trebuie să posedă puterea de a îndrepta în mod direct starea de lucruri (cauza Purcell contra Irlandei, 16 aprilie 1991), pe când în recursul declarat de către Ivan Carlateanu și reprezentantul acestuia, avocatul Eduard Ceornea asemenea aspecte nu se regăsesc.

Astfel, din considerentele menționate, completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție ajunge la concluzia de a considera recursul lui Ivan Carlateanu și reprezentantului acestuia, avocatul Eduard Ceornea ca inadmisibil.

În conformitate cu art. art. 269-270, 431 alin. (2), 433 lit. a), art. 440 alin.(1) CPC, completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție,

d i s p u n e:

Recursul declarat de către Ivan Carlateanu și reprezentantul acestuia, avocatul Eduard Ceornea se consideră inadmisibil.

Încheierea este irevocabilă.

Președintele completului,
judecătorul
judecătorii

Luiza Gafton

Dumitru Mardari

Mariana Pitic